

žintį daugumė dalškų su ežėju pamaži pagerinamas butu. Dar Lietuvininkai pagal sawo sentemiu padavimus cže ir ten tokia gospadovystė tur, kad vos vienės Wokietis tarp juju geresnė arba tik-tai tokia gerą tur, kaip jie. Wokietijos kultūra, suprantama: tikroji wokietijos kultūra prie Niamuno tegelbt Lietuvininkams iš tokiu būdu sawo stoną pagerinti, o tokiu būdu visai nė „išnykti“, bet ipaczei vis turtingesneis ir naudingesneis wokietijos cęcoriaus padonais pastoti. Diewas tą da-lyką tegelbt!

Daug rasi ir musu zokandawējai gal-
ištaisyti, jeib ukiu pardawimas nor-
wienu budu mažumą butu trukdina-
mas. Atpirkimo teisybę, kaičių tarp Žydu-
(žiurėk Rutos knigoje), rods ne galima
iwesti! Ale zokandawējai galėtu itaisyti,
kad kožnas toks pardawimas iki tokio pa-
fiatymo cėzėj turėtū buti atstatomas, jeib
ne toks Žydas (arba Žydu draugas)
wienq wakarą su tokiu ukininku alaus
arba wyna atsigerbamas, arba labiaus iji
titai prigirdždamas, jo gražijų ukelį nū-
jo wišai iž nežiniu pirkti galėtu, o rasi
tokiu budu, kad ans bėdžius gal jau
sekanciųjų dieną, tikrai pagiriomis buda-
mas, iž wėl noreču atpirkti. Toks zoka-
nėlis, o rasi felintas fitai su tumi-
paciu mériu (zokandawējai apie tai tur-
geriaus apsimišyti), ir tai priklausytu
prie tikruju uždavimui woliškios fultu-
ros prie Niamuno.

Czia rasi nebus per wirų ant wieno daigtelio nurodyti, kurs czia ir ten danguui mažuji gyvatiniukai labai pawojingi yra išstrodės: tai yra juju pasilaikymas su žydeleis, iš Maskolijos įtraukuseis. Atsibasto toks žydelis per tubęžių nėko neturėdamas kaip sawo krepšuką su Diewas žino kokiu višokiu fromu. Išiweržia pas žmonelius: pardūda, verka czia ir ten, o su sykiu nors tokiu turtingu yra pastojes, kad tokius pabaluijė saw buotelį ir rasi žemės murgeli gal nusivirksti. Diewe buk su žumi! nei wienam nepawydėkime jojo garbingą pelną, nei tokiam rasi tik taip pat sawo veido prakaite nors persibasčiuſiam nū wienos wietos iki fitos! Gerai, kad butelį gawo. Ale dabar jau pradeda ir ant augšteliui daigtu mislyti. Dabar jau iš krepšukininko, iš tavorininko ir piniginiukų yra pastojes. Požyczyja kaimynams, mažiemis Lietuvininkukai, ukininkams, Diewas žino, ant kokiu treju Lietuvininkas bene prisiulo sawo tresą užmokėti. „Ei, yra dar wis cēse gana, brouuzi“, ſako bene meilingaſis žydukas. Lietuvininkas rasi syki išleidžia anūs pinigelius karčiamoje, o kita syki rasi toks gatawas nera, sawo tresą užmokėti, bet užstrukina ir wis giliaus į skolas iſibreda. Žydukas laukia, kaip woras musės, iſi tol jo cęſas bus. „Stai dabar turi užmokėti, man labei pinga rei“, ſako. Tai bus „aufcijonas“, pardawimas, ir bėdnasis Lietuvininkas nuſibasto nū sawo ukelio, ir pastoja liūfininku. O žydukas ar pats atsiſed jo wietoje, ar (daugiausiai) su didžia wininge wėl pardūda anu paties kiemo žmonėmis, kurie jam felis tulstanczius daugiaus užmoka, ne kaip jis pats yra dawęs. Tai wiena graži gywata yra žalin, ir tiek ir tiek doleriu taip pat yra žalin iš kiemo, kaip jau pirma tai buwau apraſes.

Koki budu gal „kultura“ tokį nusidawimą, kuris taip tanki atskartoja, trukdinti? Ar ju ažtreis žokanais prieš balsias pašlučanas (Wucher)? Rods tokie cia rasi gelbės daugiaus, ne taip prieš didžiūnius lupikus — ale lupikai ir mažieji labai klytrus yra ir tik išverža. Ar gali įtraukimą žydų iš Masolijos koki budu trukdinti? Rasi ir yra galima. Ale kol anje žydūkai ne faltai sawo fromo pardavimui minta, taip ilgai ir sunkei ir prieš teisybę rodos esant jiems tokį įtraukimą visai uždrausti. Rasi žokandawėjei cia menkiaus gal daryti, ne taip tikras moksłas. Rudikei tanki labai daug nenaudingu ir nerelatingu daigtu „mokinyst“, beje, falo, kad tiltai „mokinyst“, ale tiesiogje tokius dywinus svetimus žodžius paškui kneka ir miū wiso tokiu taip madinamo „mokslo“ rasi jau vieną metą po išėjime iš kuiles vos wienas iž auu svetimuju, nesuprastu žodžiu atmintyje yra pasilikes. Tai tokį nenaudingą moksłą apie wisofokus nesuprantamus daiflus nuncēj ir labiaus mokik tūdilius taip, kad jie prie rokawimo ne tiltai tejoretiškai su negyvais skaitleis, bet su gyvais daigtais rokuti pasipratintu. Daryk kad iše suprastu tikrą werthybę pinigeliu; išguldyk jiems, kad jie su kožnu paikai ir nenaudingai numetamu doleriu ne tiltai anq dolerių numeta, bet ir wiską, ką ans ilgame ežėje butu galėjęs užpelnyti. Dūl jiems tokį gyvą ir lengvą dumojimą, kad ir kitu daigtu we ritybę iš swarbumą ir tolinius išsius ant kito fito pasinešimius, lyg akties mirtinuvje nuspresti ir norėti su wisa sawo galybė norėti, ir galėte, kiek galima, galetu. Ale tai tikrai ir praktiškai tiltai juju falboje yra galima, kur jie wiską tiltai supranta, ir kur ne su skambanciais žodžiais, bet su swarbeis ir gerai permanytais daigtais, rokūja. Tai wiskas žmonės prie tikros gaspadorystės pripratij, ir yra daug swarbeinių ir wertesnių „kulturos“ uždawimų, ne taip triuštamimų.

(*Der heilige August.*)

ฉบับที่ ๑๒

(Priemazga.)
Tolius rāžo Frankfurtečkis nedelražtis: „Jei papasafotimas pono Wycherto teišybė yra, ar tai ne iš savęs išsimano, kad įpacęi Lietuvinių laukinių sionas prąžutyme randasi“, kad jis savo užnešimano išlaikyti, kad kie žmoneli savo prapūlimui pavesti? Ar gal būta pasluojoji kova dėl giminės buvio, būtas žingsninis prastumimas iš giminės vietu, žimtus, rasi tūkstančius metu senu, būtas pamirimas, kuriu dar stipriam ējant, būta węžlybystės prąžutis dėl visišklo nesizinimo teisiniu būdu gospadoriškai išsilaikeiti — ar tai gal kas kita būti, taip žmonių dušios pažintojui mokslas veikimo daiktui, nušidawimu rašytojui ir giesmininkui waldymas amžinostios teišybės? Užbaigimas yra tada prieginties reikalingumas, ir Wosiezei tada wėl kartą savo civilisatoristųje (apšwieciančioje) pasintynyste išpildo, jei jie je waro ir ant savo aero išnaudojia.*“

„Ir fo dēl ponas Wychertas ne-
priwalo teisybę tureti? Zuk jis yra gar-

^{*)} Matai fain rākō

三

binas raštininkas ir — kaip patys saiko — tris metus tarybūn praejuvane žymenės. Nû šio pamato jau ir lietuviškieji nusidavimai", arba ju ūanga swarbiu priedu prie kulturos nusidavimų kritikos ižiurima ir wortojama. Taip tarp kitu praplatintame ir garbinamame Magazin für die Literatur des Jz. und Auslandes². Kaip wyras, kurių taip pat Lietuvininkus pažiusta ir to dėl sw. riantį sudijimą gal sawo pasi-velyti, apženeta J. C. Poestlion'as Vyne pustrecijos skilties ilgame suraše „lietuviškiaus nusidavimus". Ale ką saiko būtai teišiusis kritis? Neko, wisai nėko. Jo kritikos darbas yra tik iuglaudimas daugiausieji žodis į žodį iš Wycherto ižangos muražtu suglaustiniu (fakiniu, fakymu). Tokai wienok skaitytoujui neišdūdama, taip kad būtai ižwadžiojamas yra weryti, ponas Poestlion'as tą viską iš sawo paties žinės sakas. Kur Wycherto žodžiams sawo paties žodžius prideda, nusidūda tik, idant bėdžius Lietuvininkus wisai prastaais padaryti. Taip būtai kritis pasidriusta ražyti: Kas smutniausia prie to dalyko, yra tai, kad prie to apie gražią, stiprią žmonių giminę yra kalbama, kuri per sawę dar ilgai galėtu gyva buti, ir kad Lietuvininkai per sawo piktą gaspadorawimą, sawo priežgymyste ir iždykumą ir piktibes*) patys daugiausieji prie sawo praejuvimo prideda! Kritikui yra ižpūlus, kad Wychertas nû to wiso, ką ižangoje apie Lietuvininkus sawo papasakojuimė, kurie tik paweikslai jo pirmiaus pastatytioms ištariamams tur buti, priežastimis veikimu ir atstikimu pridūda. Wiros moteribës yra didei gero nepalyginamo karakterio, ir Gryta bei Ewë ne per sawo iždykumą ir pasileidimą ant žudymo missin pareina, bet per sawo meile. Prie wyrų yra daug ne gerai; ale ir šie ižwadžiojami ant sawo paiku ir piktū veikimu ne per giminės kliaudas, ižangoje aprašytastas, bet per netikrus apsirokarimus, per kartais wisai nesuprantamą kwailumą, ir per pasilaikymus, kurie berods prirodyti, ale ne ganetinai yra išguldžyti. Kritikui Poestlion'ui būta aplinkybė wisai rodosi neypūlus; tam priežais pailgina su piktadėjystemis papasakojuimė ažtriausias suglaustines ižangos ir pareina su toleis mono daigtais iki wišutinojios suglaustines: Kur kitos prieprawos ir piktibes (wisokios priegewyties, prigawiliški susnekejimai ir neteisios priešiegos privestos) negelba, prie žmogžudystes per pucčia, kirmi, žirkžoles ir t. t. griebiamas. Ar gali baiseiniu žmoniui besiniuslyti? Tik karžygyste ir draža ir ju būtais patriotismas — nû to wienok papasakojuimė taip pat nėko, bet tik ižangoje mažumas sakytas — mumis jiems biegi tiek prielankės padaro. Ir be gedos būtai piltai rašantyis kritis priduria: Wos begalejo pažauktęne plunksna nowelistiškam suwartojimui tu pasaku rastiesi kaip toji Ernesto Wycherto . . . kurių ne wien puše Lietuvininkų biežiuli yra, bet ir kelių metus tarp šiu žmonių gyvenes ir ju gaspadoribų, draugystibų ir tiokų pasilaikymą damadnei tardes. Būtai taip dailiu prižiuretoju kaip laimingu pa-

^{*)} Tai ſoſie mes ſiame!

၁၇၈

pasakotoju pasirodė. „Papasafojimas tur pasiekanečią vertybę, ale wyriausieji wertingus priedus prie kulturos nusi dawim u.“
(Dar ne wiskas.)

Gromates nuo Norwegiu kalnu.

III.

Mielasis prieteliai!

Tu taip pat ražei apie tai, ka tu po akiu tokio sudžios — ne turkis ūdžio — sulaikės. Apie tai turiu atsiliepti, kad, jei koks sudžia, man begirdint, butu sales, kad gerai buvus, arba teisu, kad tokis ir tokis tokis ir tokis Lietuviniška tokiu būdu mušės, až toli sudžia nū wieno sudo ili kito, nū wieno galo Wokietijos ili kito, kol mano ranka ražyt, arba mano burna klapą traukt ištengusi butu, pagal mušu žokanus i rokundą traukt nors bučiau bandes. Ir išganymojo pats ir avastalaš Powilas atsiwadino prieš mušimą. O dar yra sudžios Berlyne — o tai ir Lietuviniškas turėtu žinoti. O jei dabar keli žmonės tarp mušu mus būne ir miebai paturkuti norėtu, taip kad kelintas urėdininkas tada su tikrai senovininku Turku paža sužygti galėtu, tai tik dar nečiamė Turkijoje, dar Wokietijoje. Ale rods jau ir Turkijoje ans ežeras yra pro žali, o ir kol truko, (bužime teisus ir Turkams!) tik ir tada jau ten nors nei vienas negažino krikščionis sawo kalboje mesti, węq moktis, kalbetti ir ražyt norencius.

Welytina butu, kad kojnas Lietuviniškas, kurs tokius smutnus nusišadimelius yra sulaikės, jūs praneštu ir parašytu, idant vijas švētas tikrąjį vertybę anas (ne tikrosios wokietiškos, bet) kas žin tokiu žmoniu daromosios kulturos, ir kas žin tokiu žmoniu taip augštai giriomasios „kulturos“ išpažintu, nū kurios mušu bėdnoji lietuvių, pagal keliis moktus ponus taip neatwadintinai atmesta ir atsifta tur buti. Tokie nusišadimelie labai brangi pagalba bus wienai būsenciei mušu žinomos, ir ipaczei tokiu pažiūstu kampuciu, „kulturos“ istorijai (nusišadimamams)!! Švētas kartunta teižbė tik išpažiūs.

Dras G. J. J. S. isz Gr.

Perzwaiga.

Ir ūtetur.

Prancūzija. Trudnos žinės iš Rynos Prancuzams pareina. Myrei žalnieriui eiles taip išretino, kad nē mislyti nera apie kariavimą su Rynėjais. Su didžiausia nekantra laukia pažalpos iš teižkės.

— Laikraštis „Gaulois“ patikrina, kad ir Prancuzijoje žiose dienoje žalnierių kazernose socijaldemokratų raštų išteikta.

Englantas. Wos wienas dymaminto atentatas Biundone nutilo, jau ir apie kitą girdėti. Windsoro gelžfeldvaržje wieno paketa plynus, kuri paku ruimą sugadino. Mislyjamą buk fai dariusi ta pati ranka, kuri ang tilq paplaikiunti bandžiusi. Englantas jau regis nebeistengs tūs piktadejus suvaldyti.

Istria. Wyne Ekomptes banko kases užveidžias Jauneris prapūlės. Jo lajjeje truksta per 2 milijonu auksinu. Kądabar yritita, Jauneris wiename Wyne

priemestyste nusikėdė; prie jo tik 24 auksinai berasti. Žisai bankas dabar ižirės. Iguldytieje ydingai, 7 milijonai auksinu, kuriu 2 milijonu prapūlė, palengva išmokami.

Maskolija. Iš Muskalos (pradžia 14. num.). Apie 7. advyg wakare, kaip kad butu buvo sulviesči, suėjo į 200 studentų ant straivo Bulvaro ir ēmė smarkei žviltipiti ir kelti trenčimą. Nekliautas studentu nėgino išlaužti į kiemą spaustuvės „Moskoviškij vedomostis“, kuri ne toli nūten buvo, bet negalejo, nes durys buvo užraktintos ir jas saugojo daugybė tarnu ir pulicistai. Tarybduryje suimimo studentai su sargais. Čiumi tarpu atlečė žimtas fazokai, kurie ēmė kapoti knautais. Studentai fazokams atsimokojo sawo lazdomis ir mėtydami į jūs afmenimis; fazokai perdetinėmis tai matydamas išėpe traucti kardus ir taip apnisti susirinkusiūs. Dabar czia radosi baiumas; kaip pasiūtė žalnierių pūle ant studentu, kupojo sawo freivomis žoblemis į kairę ir dešinę puse ir sužeidė daugiemis studentams, o žalnierių studentikems, galwas ir peczins. Nekliautai maištininkai iše sujodinėjo; studentai kuris buvo fazokui gerai kaili išpilqas, galva tapė perskelta. Žalnierių ant galos apsiautė vius maištininkus, kurie besimūždamis nebuvo vairite, padare keturkampį ir warė jūs kardais kapodami į kalėjimą del išsiuntimo į Siberiją. Ten uždare 110 studentu ir 23 studentikai. Pulicijai neužteko suimti tūs 133 žmones, ji ta pacią naktį suėmė daugiaus ne kaip 150 studentu ir wakar ir žiandien dar tebegaudo studentus. Višur žalnieriams ir pulicistams ējo į pagalbą mėsto gyventojai ir darbininkai.

Petrapił, 27. dec. Pagal pulicijos pardawadyjimą viši statytojai, pirmi ne kaip spaustuvė prastojo, tampa perkratom. Pulicija mišlyja per tai pasleptą spausdintuvę, iš kuriu daugybės maištininkai raštai išeina, užsklupti.

Spauja. 29. dec. žemės drebėjimas didešniųjų dalį Granados mėsto išpustyjo. Wienas žonas katedrales į žemę išleido; Sewillo ir Giraldos katedrales taip pat pažiadėtos. Neuriame sieme daugybė žmonių nužuovo. Sakoma, kad per ta drebėjimą 266 žmones į nepalaimą parejo.

Amerika. Naujorkyje 20. dec. išsiwerė ugnis, per kurią 13 žmonių gyvasti patrodyjo. 110 vaiku nera surasta; kuri jie dingę, nėkas nežino.

Iš Wokietijos.

Perlynas, 29. dec. Kunigaikštėnė Bismarkenė sveikatos delei į pietus pažibūsinti, jafo ar į Rajhrą ar ant Madeiros salos. Čecorytės kancelerio lekorius węjają, kad ir patsai kanceleris su ja keliautu ir ten wien del sawo sveikatos gymentu.

Leipcikis, 22. dec. Browa Ryderwalto atentato posibaigė. Čecorytės sudas prasudijo Reinsdorffą, kuras misą atentatą sudumęs ir sawo draugams ižaiškines, ant smerciją ir 15 metu baudžiawos kalėjimu, Bachmaną ant 10 metu baudžiawos kalėjimu, Rupšą ir Küchlerį, kuriūdu pagal piktadejų sudumimą butu turejusiu degimo žniureli užkurti, ant smerciją ir 12 metu temuycios, o Holzhauerį ant 10 metu baudžiawos kalėjimu. Söhngen'as, Steinbach'as ir Tölner'is išėjo walni.

Iš Lietuvas.

Ragainė, 25. dec. Trumpai pirmi lašedu uudegė Materninkė ne toli Kraupiškios dwieju ukininku keliuos trobos. Wienam ukininkui viši ištultieje jawai sudegė, o antram višas bieno zopostas. Smutnos lašedu žvėtes!

Cilžė, 23. dec. Wakar wakare lantrotystes butq bandę neliksai iš baudžiawos kalėjimo paleistas kalnus apwogti. Žisai buvo langą išspaudes ir į vidų išvipes, o jo draugas lauke dabotti pasililes. Wagi wienok buvo laimynysteje pamate išlipant. Sugantqjį pašlausus, ko eže jiešlojės, atsilepęs, jog norejės pažiūti pasiwogti. Jo draugas pašprudės.

— Nu 1. jan. eina wokietiškis konzervatyvų laikraštis „Volksfreund für Litauen“ nu Mauderodes žalin. Ži gauna į spaudą ponas J. A. Sembrzyckis, iš giminės Mozuras, kursai ir pirmiai Osterodeje išėjusii mojuriskajį laikraštį „Mazur'ą“, apie kurių nesenei su sawo slaitytoje placzei pasikalbėjome, sawo naujai išaištoje spaustuvėje išleis.

— Nu 1. jan. tarp Vajėgiu ir Sto- niškiu prie Jelžterkiu taps išaišta nauja gelžkelio apsistojimo vieta.

Šilokarcziam. Už liekniai iše ir Gaideliūse yra naujos pusto agentūros išaišytos; pirmoji tur agentu karczuauninką Gronawą ir yra su Juknaciū pustu suvienyta, o antroji tur agentu karczuauninką Pliupiną ir yra su Šilokarcziamos pustu suvienyta.

Turgaus prekia iš Vilnės.

	27. dec. 1884.	M. 3	M. 4
Kwieczei, 42½ filogr.	5 50	7	—
Rugei, 40 filogr.	4 50	5 50	
Miezei, 35 filogr.	3 30	4 80	
Amžiūs, 25 filogr.	2 80	3 40	
Žirnei, rainieje, 45 filogr.	6	9	—
Šemenei, 35 filogr.	6	8	—
Tymotai, 50 filogr.	16	—	—
Roputes, 45 filogr.	2 20	—	—
Swiestas, filogr.	1 80	—	—
Kiaušei, ūpa	2 75	—	—
Pymas, eftolteris (100 interis)	24	—	—
Branawynas, } eftolteris	28	—	—
Kiaulena, filogr.	30	—	—
Jautena, filogr.	1	1 10	—
Verhena, filogr.	80	1	—
Avinciana, filogr.	80	—	—
Kripai prastieje, filogr.	34	—	—
Aviziu trupai, filogr.	44	—	—
Szienas, centneris	1 90	2 30	
Szaudai, ūpa po 600 filogr.	18	24	—

Perlyno rublio kuras.

100 rubliu:
22. 210,55 mf. 23. 211,40 mf. 24. 211,15 mf.
27. 211,25 mf. 29. 210,35 mf.

Karaliaucianus spyrus. 29. dec.
10000 % 41 mf. 50 pf

